

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/53/2012
Identifikačné číslo spisu: 8411205009
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:8411205009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu M. H., bytom A., O., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP-2011/014539/TIG zo dňa 4. júla 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/89/2012-34 zo dňa 3. augusta 2012 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/89/2012-34 zo dňa 3. augusta 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP-2011/014539/TIG zo dňa 4. júla 2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Obvodného úradu Kežmarok, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. Pr-1040/2010/Ve11/2011/01272 zo 14. marca 2011 o priestupku a toto rozhodnutie potvrdil.

V odôvodnení uznesenia krajský súd poukázal na to, že uznesením č. k. 4S 89/2012-26 z 15. mája 2012, doručenom žalobcovi 23. mája 2012, žalobcovi uložil doplnenie žaloby v lehote 15 dní o vyjadrenie, v akom rozsahu rozhodnutie a postup žalovaného napáda, uvedenie dôvodov, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného a správne špecifikoval petit návrhu, a poučil ho o následku zastavenia konania. Konštatoval, že žalobca si svoju povinnosť uviesť v žalobe zákonné náležitosti riadne nesplnil, jeho podanie je nezrozumiteľné, neuviedol, v čom správne rozhodnutie alebo jeho časť odporuje konkrétnemu všeobecne záväznému právnomu predpisu a ani to právne nezodôvodnil, nepoukázal na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona a petit návrhu nesprávne špecifikoval. Za uvedených okolností a s poukazom na ustanovenia § 247 ods. 1, § 249 ods. 2, § 250h OSP ako aj na súdnu judikatúru a ustálenú súdnu prax dospel krajský súd k záveru, že žaloba trpí závažnými nedostatkami brániacimi jej vecnému prejednávaniu, ktoré neboli napriek konkrétnej a podrobnej výzve

súdu odstránené, a preto bolo dôvodné podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastaviť. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, a to s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie považujúc napadnuté uznesenie za neoprávnené, nakoľko krajský súd sa vôbec nezaoberal dôvodmi žaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 10 ods. 2 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 250ja ods. 2 OSP v spojení s § 214 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP a a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 244 ods. 4 OSP sudy v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

Podľa prvej vety ustanovenia § 246c ods. 1 vety prvej OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, použijú sa primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 OSP sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú mu určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedenie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmvania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu predloženého spisu vyplynulo, že žalobca podal dňa 25. júla 2011 na Okresnom súde Kežmarok žalobu, ktorá okrem označenia veci ako „Preskúvanie rozhodnutia Ministerstva vnútra, sekcie verejnej správy, odboru priestupkov č. SVS-OP-2011/014539/TIG" a nesúvislého opisu podozrení a skutkov neobsahovala žiadne náležitosti. Už na prvý pohľad je zrejmé, že podanie žalobcu je neúplné a nezrozumiteľné.

Vady spôsobujúce nezrozumiteľnosť a neúplnosť návrhu sa pokúsil krajský súd odstrániť a uznesením č. k. 4S 89/2012-26 z 15. mája 2012 nariadil žalobcovi doplnenie žaloby v lehote 15 dní od jeho doručenia o vyjadrenie, v akom rozsahu rozhodnutie a postup žalovaného napáda, uvedenie dôvodov, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného a správne znenie konečného návrhu a súčasne ho poučil o následku zastavenia konania, ak si v lehote nesplní svoju povinnosť.

Žalobca na uznesenie krajského súdu síce reagoval podaním zo dňa 1. júna 2012, avšak vytýkané vady svojej žaloby neodstránil; opätovne iba zopakoval a aj doplnil už uvádzané skutočnosti, bez konkretizácie a doplnenia podstatných náležitostí, na ktoré bol krajským súdom vyzvaný; nevyjadril presne a jednoznačne, čoho a z akých dôvodov sa domáha (petit žaloby), konkrétne neuviedol a ani riadne nevyšpecifikoval, v čom vidí nezákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, a to napriek tomu, že bol poučený o následku neodstránenia vád. Ide o vady žaloby brániace jej vecnému vybaveniu.

V prejednávacom prípade je podanie žalobcu nezrozumiteľné, keďže sú v ňom rozhodujúce skutočnosti

opísané takým spôsobom, že sa z neho nedá jednoznačne zistiť, aké skutočnosti vlastne žalobca tvrdí a čo má teda byť predmetom konania. rovnako tak údaj o tom, čoho sa navrhovateľ domáha (petit žaloby) je nezrozumiteľný a neurčitý.

Návrh a hlavne jeho petit musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Je to nutné z dôvodu, že súd musí úplne presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, nakoľko súd nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhované. Pokiaľ je petit návrhu nepresný, neurčitý alebo nezrozumiteľný, prevzatie takého petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok, že by rozhodnutie nebolo vykonateľné. Požiadavka na to, aby petit návrhu bol presný, určitý a zrozumiteľný nie je preto iba formálnou požiadavkou na splnenie určitých procesných podmienok, ale je nevyhnutnou pre výsledok konania, aby po prevzatí petitu návrhu do výroku rozhodnutia mohli nastať účinky navrhovateľom zamýšľané.

Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu, odvolací súd konštatuje, že krajský súd rozhodol vo veci správne, keď konanie zastavil, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP, keď žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo nebol úspešný, a žalovanému preto, lebo mu náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.